

— Πρόσεξε, ἔγινες καλά· νὰ μὴν ἁμαρτήσης πιά, γιὰ νὰ μὴν πάθης χειρότερα.

Τότε ὁ θεραπευμένος παράλυτος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Κύριο, ἔφυγε κι ἔλεγε στοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Χριστὸς τὸν ἔκαμε καλά. Αὐτοὶ ὅμως, ἀντὶ νὰ χαροῦν γι' αὐτό, ὀργίστηκαν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ καὶ ζητοῦσαν τὴν κατάλληλη εὐκαιρία νὰ Τὸν φονεύσουν μὲ τὴν κατηγορία ὅτι δὲν σέβεται τὸν Νόμο καὶ θεραπεύει τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου.

Ἑρωτήσεις.

- 1) Οἱ Ἰουδαῖοι διαμαρτυρήθηκαν καὶ ἀγανάχτησαν, γιατί ὁ Χριστὸς τὸ Σάββατο θεράπευσε τὸν παράλυτο. Εἶχαν δίκιο; Γιατί;
- 2) Ποιές ἐργασίες μπορούμε νὰ κάνουμε τὴν Κυριακὴ καὶ τὶς ἄλλες γιορτές;

4. Ἡ θεραπεία τοῦ παραλύτου τῆς Καπερναοῦμ.

Κάποτε ὁ Χριστὸς βρισκόταν στὴν Καπερναοῦμ. Ὅταν τοῦτο ἔγινε γνωστό, πολλοί, ποὺ εἶχαν ἀκούσει γιὰ τὰ θαύματά Του καὶ ἤθελαν νὰ Τὸν δοῦν καὶ ἀπὸ κοντὰ, ἔτρεξαν στὸ σπίτι ποὺ ἐφιλοξενεῖτο. Μαζεύτηκαν ὅμως ἐκεῖ τόσοι πολλοί, ὥστε μήτε στὴν πόρτα δὲν ὑπῆρχε τόπος νὰ σταθῇ κανεὶς.

Μεταξὺ αὐτῶν ἦταν καὶ πολλοὶ Γραμματεῖς¹ καὶ Φαρισαῖοι², ποὺ εἶχαν ἔρθει ἀπ' ὅλη τὴ Γαλιλαία καὶ τὴν Ἰου-

¹ **Γραμματεῖς** λέγονταν ἐκεῖνοι ποὺ μελετοῦσαν κι ἐξηγοῦσαν τὸν Νόμο τοῦ Μωυσέως.

² **Οἱ Φαρισαῖοι** ἀποτελοῦσαν τὴν ἀνώτερη τάξι τῶν Ἑβραίων. Νόμιζαν ὅτι μόνον αὐτοὶ ἦταν καλοὶ ἄνθρωποι. Τοὺς ἄλλους τοὺς περιφρονοῦσαν καὶ τοὺς θεωροῦσαν ἀνάξιους νὰ συγκριθοῦν μαζί τους. Ἐπίσης νόμιζαν ὅτι ὁ Θεὸς εὐχαριστιέται μόνο μὲ τὴν ἐξωτερικὴ λατρεία, γι' αὐτὸ ὅ,τι ἔκαναν, τὸ ἔκαναν ἐπιδειχτικά. Προσεύ-

δαία ακόμη. Ὁ Χριστὸς ἄρχισε τότε νὰ διδάσκη τὸ συγκεντρωμένο ἐκεῖνο πλῆθος.

Τότε ἦρθαν τέσσερες ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι πάνω σ' ἓνα ξύλινο κρεβάτι (φορεῖο) ἔφεραν στὸν Χριστὸ ἓναν παράλυτο, γιὰ νὰ τὸν θεραπεύσῃ. Ἀπὸ τὸν πολὺ ὅμως κόσμον δὲν μποροῦσαν νὰ περάσουν μέσα στὸ σπίτι καὶ νὰ πλησιάσουν τὸν Χριστό. Γι' αὐτὸ ἀνέβηκαν ἐπάνω στὴ στέγη, ὅπου μὲ πολὺ κόπο ἀνέβασαν καὶ τὸ κρεβάτι μὲ τὸν παράλυτο. Κατόπιν χάλασαν ἓνα μέρος τῆς στέγης, ἀκριβῶς ἐπάνω ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ στεκόταν ὁ Χριστὸς καὶ δίδασκε, καὶ μὲ σχοινιά κατέβασαν τὸ κρεβάτι μαζί μὲ τὸν παράλυτο μπρὸς στὸν Χριστό.

Ὁ Χριστός, ὅταν εἶδε τὸν ἄρρωστο μπρὸς Του, θαύμασε τὴ μεγάλη πίστι τοῦ παραλύτου καὶ τῶν ἀνθρώπων ποὺ τὸν ἔφεραν καὶ συγκινημένος τοῦ εἶπε :

— Παιδί μου, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου.

Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ὅταν ἄκουσαν τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, ἄρχισαν νὰ σκέφτονται μέσα τους καὶ νὰ λένε : «Τί βλασφημίες εἶναι αὐτὲς ποὺ λέει αὐτός; Ποιὸς ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Θεὸ ἔχει τὴ δύναμι νὰ συγχωρῇ τὶς ἁμαρτίες;».

Ὁ Χριστὸς ὅμως, ποὺ κατάλαβε τὶς πονηρὲς σκέψεις τους, τοὺς εἶπε :

— Γιατί σκέφτεστε πονηρά; Τί εἶναι εὐκολώτερο νὰ εἰπῶ στὸν παράλυτο συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου ἢ σήκω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε στὸ σπίτι σου; Καί, γιὰ νὰ τοὺς δείξῃ ὅτι ἔχει τὴν ἐξουσία νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίες, λέει στὸν παράλυτο :

— Σήκω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε στὸ σπίτι σου.

χονταν ἐπιδειχτικά, νήστευαν δύο φορές τὴν ἑβδομάδα καὶ ντύνονταν μὲ ἰδιαίτερη φορεσιά, ποὺ δὲν τὴ φοροῦσαν ἄλλοι. Γιὰ ὅλα αὐτὰ ἦταν πολὺ ὑπερήφανοι. Καὶ ὁ κόσμος τοὺς πίστευε πραγματικὰ ὡς τοὺς πιὸ μορφωμένους, εὐσεβεῖς καὶ ἠθικοὺς ἀνθρώπους. Δὲν ἦταν ὅμως καὶ στὴν πραγματικότητα, γιατί οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς στὰ κρυφὰ ἔκαναν μεγάλες παρανομίες.

Ἀμέσως ὁ παράλυτος σηκώθηκε, πήρε τὸ κρεβάτι του καὶ γεμάτος ἀπὸ υἡγεία ἔφυγε γιὰ τὸ σπίτι του.

Ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ παραβρέθηκαν ἐκεῖ θαύμαζαν καὶ δόξαζαν τὸν Θεό, λέγοντας :

— Ποτὲ ὥς τώρα δὲν εἶδαμε τέτοια παράδοξα πράγματα.

Εὐαγγελικὸ ρητό.

« Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς ». Δηλαδή ἐλάτε κοντά μου ὅσοι κοπιάζετε καὶ εἰστε φορτωμένοι ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας κι ἐγὼ θὰ σᾶς ἀναπαύσω καὶ θὰ σᾶς ξεκουράσω (Ματθ. 11, 28).

Ἑρωτήσεις.

1) Τί φανερῶνει ἡ πράξι τῶν τεσσάρων ἀνθρώπων ποὺ ἔφεραν τὸν παράλυτο ; 2) Οἱ σκέψεις τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων προέρχονταν ἀπὸ ἀγνὰ ἐλατήρια ; 3) Ποιὸς ἦταν ὁ βαθύτερος σκοπὸς τους ; 4) Γιατί ὁ Χριστός, πρὶν θεραπεύσῃ τὸν παράλυτο, τοῦ συγχωρεῖ τὴν ἁμαρτίαν ;

5. Ἡ θεραπεία τοῦ τυφλοῦ τῆς Ἱεριχοῦς.

Κάποτε ὁ Χριστός, περιοδεύοντας τὴν Ἰουδαία, πλησίαζε στὴν πόλι Ἱεριχώ. Οἱ κάτοικοι, ὅταν τὸ ἔμαθαν, ἔτρεξαν νὰ Τὸν ὑποδεχτοῦν καὶ κατόπιν νὰ Τὸν συνοδεύσουν μέσα στὴν πόλι.

Στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, ἀπ' ὅπου περνοῦσε, καθόταν ἓνας τυφλὸς καὶ ζητοῦσε ἐλεημοσύνη. Μόλις ἄκουσε τὸν θόρυβο, ποὺ ἔκαναν οἱ ἄνθρωποι ποὺ συνόδευαν τὸν Χριστό, ρώτησε νὰ μάθῃ τί συμβαίνει. Ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι περνᾷ ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ἄρχισε νὰ φωνάζῃ δυνατά, γιὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ :

— Ἰησοῦ, ἀπόγονε τοῦ Δαυίδ, ἐλέησέ με.